

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 1513010777
Dátum vydania rozhodnutia: 20. februára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1513010777.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného práp. Q. R. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. februára 2019 v Bratislave dovolanie obvineného práp. Q. R. podaného prostredníctvom zvoleného obhajcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. novembra 2015, sp. zn. 4To/80/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného práp. Q. R. sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 21. apríla 2015 sp. zn. 7T/33/2013 bol obvinený práp. Q. R. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v bližšie nezistenom čase od 22. mája 2013 do 24. júla 2013 na presne nezistenom mieste v služobnom obvode Obvodného oddelenia Policajného zboru A. W. - Q. so sídlom ul. S. č. XX, Bratislava, ako referent s územnou a objektovou zodpovednosťou a hmotne zodpovedná osoba, ktorej bol zverený materiál a iné hodnoty neodovzdal svojmu priamemu nadriadenému alebo ním poverenému policajtovi minimálne raz za mesiac peniaze za pokuty, čím si nesplnil svoju služobnú povinnosť vyplývajúcu z článku 10 Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore, z § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, z § 164 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a z úloh uložených rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, s ktorými bol riadne oboznámený, v dôsledku čoho bolo zistené, že pokutové bloky č. XXXXXXXX, XXXXXXXX-XXXXXXX nemá prítomné ani ich nevykázal a taktiež ani hotovosť z pokutových blokov neodovzdal, pričom s pokutovými blokmi naložil neznámym spôsobom a peňažnú hotovosť si nechal pre vlastnú potrebu, čím Ministerstvu vnútra SR so sídlom Bratislava, Pribinova 2, spôsobil škodu vo výške 490,- Eur.

Za to bol obvinený práp. Q. R. odsúdený podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by bol výkon uloženého peňažného trestu úmyselne zmarený uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať funkciu v štátnom orgáne spojenú s rozhodovacou činnosťou v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného Q. R. k náhrade škody poškodenému Ministerstvu vnútra SR so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 001 51 866, v sume 490,- (štyristodevätdesiat) Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený Q. R., ktoré odôvodnil podaním doručeným na okresný súd 22. júla 2015 (č.l. 261-263). Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 5. novembra 2015 uznesením sp. zn. 4To/80/2015, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol (č.l. 283-284).

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 5. novembra 2015, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 28. januára 2016, okresný prokurátor 25. januára 2016 a rozhodnutie prevzali aj ostatné strany trestného konania (č.l. 293).

Okresný súd Bratislava V dňa 23. januára 2019 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Milana Ficeka (č.l. 311-320). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 2. novembra 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i), l) Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený namietal, že z vykonaného dokazovania absolútne nevyplýva, že sa chcel dopustiť spáchania trestného činu tak, ako to bolo v rozhodnutiach konštatované, pričom obidva súdy iba stroho uviedli, že subjektívna stránka bola naplnená. Obvinený ďalej spochybňoval postup konajúcich súdov s poukazaním na skutočnosť, že mu nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky s poukazaním na to, že si cudziu vec neprisvojil, a preto mali postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“.

V zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. obvinený uviedol, že krajský súd odignoroval ním uvádzané námietky, aj keď na to neboli splnené dôvody. Krajský súd podľa obvineného iba prebral argumentáciu okresného súdu, a to bez podrobnejšieho prieskumu, pričom obidva súdy nedostatočne zohľadnili tvrdené skutočnosti, ktoré vyšli najavo. Obvinený ďalej uviedol, že strata blokov a peňazí nie je v praxi ničím nezvyčajným a nejde o tak spoločensky závažnú činnosť, že by ju bolo nutné stíhať v trestnom konaní, pričom by stačilo disciplinárne sankcionovanie. Obvinený uviedol, že stále trvá na tom, že je nevinný a nespáchal žiaden trestný čin, nakoľko pokutové bloky si vždy starostlivo odkladal do oddelených obálok a skutočne nevie, kde sa bloky nachádzajú a kde ich mohol stratiť. Ďalej obvinený spochybňoval výpovede svedkov a poukazoval na nezákonný postup súdov a nesprávny výklad zákona.

Záverom obvinený navrhol, aby bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. novembra 2015, sp. zn. 4To/80/2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 21. apríla 2015, sp. zn. 7T/33/2013 zrušené.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Uvedenú možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor, ktorého vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené 18. decembra 2018 (č.l. 331-332). Vo vyjadrení uviedol, že celé pôvodné trestné konanie vo veci obvineného prebehlo plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, náležite bol

zistený a preukázaný skutkový stav veci a následne bolo vo veci zákonne rozhodnuté. Plne sa stotožňuje so skutkovým a právnym základom vyjadreným v rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7T/33/2013 z 21. apríla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/80/2015 z 5. novembra 2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie. Okresný aj krajský súd sa riadne a úplne zaoberali danou vecou po právnej aj skutkovej stránke, ktorú riadne a úplne zistili, ako aj náležite odôvodnili. V konaní boli naplnené všetky zákonné pojmové znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, pričom súd pri rozhodovaní o treste citlivo zvažil všetky zásady podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. V zmysle uvedeného prokurátor navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrilo aj Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, a to podaním doručeným na okresný súd 31. decembra 2018. Ako poškodená strana ministerstvo uviedlo, že predmetný rozsudok považuje za právne správny, pričom spôsobenú škodu riadne preukázali. Obvinený škodu uhradil 19. mája 2016, a to na bankový účet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Pavla Halása v plnej výške.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako "ďalšie" odvolanie.

Obvinený vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku ako prvý uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa, ako aj k nepreukázaniu subjektívnej stránky. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu vyhodnotiť vykonané dôkazy a skutkový stav v prospech obvineného.

Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (Tpj 39/2010).

V súvislosti s námietkou obvineného, že sudy neaplikovali základnú zásadu trestného konania (v pochybnostiach v prospech obvineného), Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že použitie zásady „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., aj podľa rozhodnutia, sp. zn. R 37/1971, prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. Nakoľko dovolací súd skutkové zistenia nemôže skúmať, aplikácia tejto zásady v dovolaní nie je prípustná.

Obvinený ako druhý dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. l) Tr. por. podľa ktorého, dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

Dovolací súd k námietkam obvineného považuje za potrebné uviesť, že uplatnené námietky nijako nezakladajú opodstatnenosť predmetného dovolacieho dôvodu. Krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom pri prejednávaní odvolania podaného obvineným, ktoré zahlásil ihneď po vyhlásení rozsudku okresného súdu a neskôr aj odôvodnil, pričom o odvolaní bolo rozhodnuté na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. novembra 2015, sp. zn. 4To/80/2015, kde odvolanie obvineného krajský súd zamietol podľa 319 Tr. por. ako nedôvodné (č.l. 283-284). Obvinený bol aj prítomný na tomto verejnom zasadnutí. Verejné zasadnutie bolo viackrát odročené v dôsledku neprítomnosti obvineného, ktorý sa viackrát nedostavil na verejné zasadnutie napriek tomu, že bol riadne

predvolaný. Krajský súd svoje rozhodnutie náležite odvodnil a rozhodol v súlade s Trestným poriadkom, a preto námietky obvineného nenapĺňajú ním uplatnený dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdeného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedenom vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. l) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného práp. Q. R. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.